

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ І ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО
ПРОСТОРУ

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Директор Інституту телекомунікацій
і глобального інформаційного
простору НАН України

О.М.ТРОФИМЧУК

«25» 11 2020 Р.

АНТИКОРУПЦІЙНА ПРОГРАМА

АНТИКОРУПЦІЙНА ПРОГРАМА ІНСТИТУТУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ І ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ НАН УКРАЇНИ

Преамбула (цінності)

Цією Антикорупційною програмою Інститут телекомунікацій і глобального інформаційного простору НАН України (далі – Інститут) проголошує, що його працівники, а також здобувачі вищої освіти (в тому числі особи, що проходять в Інституті навчальну/виробничу практику або працюють за договорами), посадові особи та директор інституту у своїй внутрішній діяльності, а також у правовідносинах із діловими партнерами, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, іншими юридичними та фізичними особами керуються принципом нульової толерантності до корупції у будь-яких її формах та проявах і вживатимуть всіх заходів щодо запобігання, виявлення та протидії корупції, передбачених законодавством, та цією Антикорупційною програмою. Інститут заявляє про свою принципову позицію та засуджує корупцію як незаконний та неетичний спосіб ведення діяльності.

2. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В АНТИКОРУПЦІЙНІЙ ПРОГРАМІ

У цій Антикорупційній програмі наведені терміни вживаються у таких значеннях:

Нульова толерантність до корупції - абсолютна нетерпимість до корупції у будь-яких її проявах;

Благодійна діяльність - добровільна особиста та/або майнова допомога, яка направлена на сприяння законним інтересам одержувачів благодійної допомоги у визначених законом сферах благодійної діяльності, що не передбачає одержання Інститутом прибутку, а також сплати будь-якої винагороди або компенсації Інституту від імені або за дорученням одержувача благодійної допомоги;

Ділова гостинність - представницькі заходи (наприклад, ділові сніданки, обіди, вечері, фуршети, дегустації, інші заходи (конференції, культурні та спортивні заходи), відшкодування витрат на дорогу, проживання, інші види витрат, які здійснюються Інститутом або стосовно Інституту з метою встановлення чи налагодження ділових відносин або з іншою метою, пов'язаною з діяльністю Інституту;

Антикорупційна експертиза - діяльність із виявлення в нормативноправових актах, проектах нормативно-правових актів положень, які самостійно чи у поєднанні з іншими нормами можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією.

Пряме підпорядкування - відносини прямої організаційної або правової залежності підлеглої особи від її керівника, в тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень тощо, контролю за їх виконанням.

Корупція – використання особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону України "Про запобігання корупції" (далі – Закон), наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття такої вигоди чи прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, зазначеній у частині першій статті 3 Закону, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень чи пов'язаних з ними можливостей.

Корупційне правопорушення – діяння, що містить ознаки корупції, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону, за яке законом встановлено кримінальну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Корупційний ризик - імовірність вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, іншого порушення Закону, що негативно вплине на діяльність Інституту;

Неправомірна вигода – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального чи не грошового характеру, які обіцяють, пропонують, надають або одержують без законних на те підстав.

Потенційний конфлікт інтересів – наявність у особи приватного інтересу у сфері, в якій вона виконує свої службові чи представницькі повноваження, що може вплинути на об'єктивність чи неупередженість прийняття нею рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Реальний конфлікт інтересів - суперечність між приватним інтересом особи та її службовими чи представницькими повноваженнями, що впливає на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, або на вчинення чи не вчинення дій під час виконання зазначених повноважень.

Подарунок – грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, які надають/одержують безоплатно або за ціною, нижчою мінімальної ринкової.

Правопорушення, пов'язане з корупцією – діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність.

Приватний інтерес – будь-який майновий чи немайновий інтерес особи, у тому числі зумовлений особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками з фізичними чи юридичними особами, у тому числі ті, що виникають у зв'язку з членством або діяльністю в громадських, політичних, релігійних чи інших організаціях.

Суб'єкти декларування – особи, зазначені у пункті 1, підпунктах "а" і "в" пункту 2, пункті 4 частини першої статті 3 Закону, інші особи, які 5 зобов'язані подавати декларацію відповідно до Закону.

Спеціально уповноважені суб'єкти у сфері протидії корупції - органи прокуратури, Національної поліції, Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції.

Здобувачі вищої освіти - особи, які навчаються у закладі вищої освіти на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Близькі особи – члени сім'ї суб'єкта, зазначеного у частині першій статті 3 Закону, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням зазначеного суб'єкта.

Члени сім'ї – особи, які перебувають у шлюбі із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 Закону, та діти зазначеного суб'єкта до досягнення ними повноліття - незалежно від спільного проживання із суб'єктом.

Викривач - фізична особа, яка за наявності переконання, що інформація є достовірною, повідомила про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону, вчинених іншою особою, якщо така інформація стала їй відома у зв'язку з її трудовою, професійною, господарською, громадською, науковою діяльністю, проходженням нею служби чи навчання або її участю у передбачених законодавством процедурах, які є обов'язковими для початку такої діяльності, проходження служби чи навчання.

Уповноважений з антикорупційної програми – посадова Інституту, що призначається відповідно до законодавства про працю директором Інституту в порядку передбаченому ухваленою антикорупційною програмою.

Інші терміни в цій Антикорупційній програмі вживаються у значеннях, наведених у Законі України "Про запобігання корупції".

3. МЕТА ТА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

3.1. Метою цієї Антикорупційної програми є забезпечення функціонування ефективної системи запобігання та протидії корупції, відповідності діяльності Інституту вимогам антикорупційного законодавства з урахуванням кращих світових практик.

3.2. Ця Антикорупційна програма встановлює комплекс заходів (правил, стандартів і процедур) щодо запобігання, виявлення та протидії корупції в діяльності Інституту, не менший за обсягом та змістом ніж передбачений Законом та Типовою антикорупційною програмою юридичної особи, затвердженою наказом Національного агентства з питань запобігання корупції.

3.3. Заходи щодо запобігання, виявлення та усунення або мінімізації корупційних ризиків визнаються пріоритетними у діяльності інституту.

3.4. Антикорупційна програма є обов'язковою для виконання усіма працівниками інституту, включаючи посадових осіб усіх рівнів, директором інституту, аспірантами та особами, які виконують певну роботу на підставі цивільно-правових договорів, укладених з інститутом.

3.5. Антикорупційна програма також застосовується інститутом у її правовідносинах із діловими партнерами, у тому числі органами державної влади та органами місцевого самоврядування, іншими юридичними та фізичними особами.

3.6. Положення щодо обов'язковості дотримання та виконання цієї Антикорупційної програми включаються до правил внутрішнього трудового розпорядку інституту, положень про структурні підрозділи, всіх трудових договорів, у тому числі контрактів, та посадових інструкцій.

3.7. Антикорупційну програму затверджено наказом директора інституту після її обговорення з працівниками і посадовими особами інституту.

3.8. Текст Антикорупційної програми перебуває у постійному відкритому доступі для працівників, посадових осіб інституту, аспірантів органів управління, а також для її ділових партнерів на веб-сайті інституту.

4. ПРИНЦИПИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

4.1. Директор інституту, посадові особи усіх рівнів інституту, беруть на себе зобов'язання особистим прикладом етичної поведінки формувати у працівників інституту нульову толерантність до корупції, що є основою ділової культури, повсякденної ділової практики та ділової репутації інституту.

4.2. Директор інституту, органи управління беруть на себе зобов'язання демонструвати лідерство та відповідальність стосовно:

1) дотримання вимог антикорупційного законодавства;

2) забезпечення належного впровадження, ефективного функціонування, періодичного аналізу, своєчасного перегляду та удосконалення системи запобігання та протидії корупції в інституті з метою належного реагування на корупційні ризики в діяльності інституту;

3) поширення культури нульової толерантності до корупції у всіх сферах діяльності інституту;

4) заохочення посадових осіб усіх рівнів до демонстрації лідерства в запобіганні та протидії корупції у межах їх повноважень;

5) спрямування працівників та здобувачів вищої освіти на підтримку антикорупційної політики інституту та здійснення особистого внеску в результативність системи запобігання та протидії корупції;

6) інформування про політику запобігання та протидії корупції як всередині інституту, так і у взаємовідносинах з діловими партнерами, офіційними особами, органами державної влади, органами місцевого самоврядування, іншими юридичними та фізичними особами;

7) забезпечення відповідно до Закону умов для повідомлення інформації про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону;

8) дотримання прав та гарантій захисту викривачів, передбачених Законом;

9) своєчасного та належного реагування відповідно до Закону на факти вчинення (можливого вчинення) корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень посадовими особами усіх рівнів, працівниками та здобувачами вищої освіти інституту під час виконання своїх посадових обов'язків.

5. НОРМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ЕТИКИ

Працівники інституту під час виконання своїх посадових обов'язків зобов'язані:

5.1. Неухильно дотримуватися загальновизнаних етичних норм поведінки.

5.2. Толерантно і з повагою ставитися до політичних поглядів, ідеологічних та релігійних переконань інших осіб, а також дотримуватись політичної нейтральності, не використовувати свої повноваження в інтересах політичних партій або політиків. Діяти виключно в інтересах держави, установи, яку вони представляють.

5.3. Діяти неупереджено, об'єктивно, незважаючи на особисті інтереси, особисте ставлення до будь-яких осіб, на свої політичні погляди, ідеологічні, релігійні або інші особисті погляди чи переконання.

5.4. Сумлінно, компетентно, вчасно, результативно і відповідально виконувати посадові обов'язки, рішення та доручення органів і посадових осіб, яким вони підпорядковані, підзвітні або підконтрольні, а також не допускати зловживань та неефективного використання коштів і майна інституту.

5.5. Не розголошувати і не використовувати в інший спосіб конфіденційну інформацію, що стала їм відома у зв'язку з виконанням своїх посадових обов'язків, крім випадків, встановлених законом.

5.6. Утримуватися від виконання рішень чи доручень керівництва інституту, якщо вони є явно злочинними, становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам або суперечать законодавству.

5.7. Не вчиняти і не брати участі у вчиненні корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення.

5.8. У разі отримання для виконання рішень чи доручень, які працівник інституту вважає явно злочинними або такими, що становлять загрозу охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, юридичних осіб, державним або суспільним інтересам, він повинен негайно в письмовій формі повідомити про це безпосереднього керівника, або директора інституту та Уповноважену особу.

5.9. Посадову особу, працівника інституту, Уповноважену особу не може бути звільнено чи примушено до звільнення, притягнуто до дисциплінарної відповідальності чи піддано з боку керівництва іншим негативним заходам впливу або загрозі таких заходів впливу у зв'язку з відмовою від виконання рішень чи доручень, які є явно злочинними.

5.10. Посадові особи, працівники інституту, аспіранти, Уповноважені особи не можуть бути притягнуті до дисциплінарної відповідальності за відмову від участі в корупційних діяннях, навіть якщо така відмова може призвести до втрати інститутом конкурентної переваги або потенційної вигоди.

6. ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ ДИРЕКТОРА ІНСТИТУТУ, ПОСАДОВИХ ОСІБ УСІХ РІВНІВ, ПРАЦІВНИКІВ ІНСТИТУТУ (КРІМ УПОВНОВАЖЕНОЇ ОСОБИ)

6.1. Директор інституту, посадові особи усіх рівнів, аспіранти та працівники мають право:

- надавати пропозиції щодо удосконалення Антикорупційної програми;
- звертатися до Уповноваженої особи за консультаціями щодо виконання Антикорупційної програми та роз'ясненнями щодо її положень інших внутрішніх документів стосовно запобігання корупції, антикорупційного законодавства;
- отримувати від Уповноваженої особи рекомендації щодо подальших дій у разі, якщо заплановані дії або рішення (правочини) можуть бути джерелом корупційних ризиків.

6.2. Директор, посадові особи усіх рівнів, працівники інституту та здобувачі вищої освіти зобов'язані:

- дотримуватися відповідних вимог Закону, Антикорупційної програми та пов'язаних з нею внутрішніх документів, а також забезпечувати практичну реалізацію Антикорупційної програми;
- виконувати свої посадові (договірні) обов'язки з врахуванням законних інтересів інституту;
- невідкладно інформувати Уповноважену особу, директора інституту про випадки порушення вимог Антикорупційної програми (або про випадки підбурювання до таких дій), вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону посадовими особами усіх рівнів інституту, працівниками інституту або іншими фізичними або юридичними особами, з якими інститут перебуває або планує перебувати у ділових відносинах;
- невідкладно інформувати в порядку, визначеному Антикорупційною програмою, про виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів, вживати заходів для запобігання та врегулювання реального чи потенційного конфлікту інтересів, не вчиняти дій та не приймати рішень в умовах реального конфлікту інтересів;
- утримуватися від поведінки, яка може бути розціненою як готовність вчинити корупційне правопорушення, пов'язане з діяльністю інституту; - інформувати

Уповноважену особу про здійснення та приймання ділової гостинності, дарування та отримання подарунків у порядку, визначеному інститутом;

- не вчиняти та не брати участі у вчиненні корупційних правопорушень, пов'язаних з діяльністю інституту;

- брати до уваги та враховувати рекомендації працівників Уповноваженої особи.

7. ЗАБОРОНЕНІ КОРУПЦІЙНІ ПРАКТИКИ

7.1. Директору інституту посадовим особам усіх рівнів, Уповноваженій особі та працівникам забороняється:

1) приймати пропозицію, обіцянку або одержувати неправомірну вигоду, а так само просити надати таку вигоду для себе чи іншої фізичної або юридичної особи за вчинення чи невчинення будь-яких дій з використанням становища, яке вони займають в інституті або у зв'язку з їх діяльністю на користь інституту, в інтересах того, хто пропонує, обіцяє чи надає таку вигоду, або в інтересах третьої особи;

2) зловживати своїми повноваженнями, тобто умисно, з метою одержання неправомірної вигоди для себе чи іншої фізичної або юридичної особи використовувати свої повноваження всупереч інтересам інституту;

3) пропонувати, обіцяти або надавати (безпосередньо або через третю особу) офіційним особам та/або їх близьким особам, іншим фізичним особам неправомірну вигоду за вчинення чи невчинення ними будь-яких дій/бездіяльності з використанням наданої їм влади, службового становища, повноважень для одержання або збереження будь-яких переваг для себе або інституту;

4) вчиняти дії та приймати рішення в умовах реального конфлікту інтересів;

5) використовувати будь-яке майно інституту чи його кошти в приватних інтересах;

6) організовувати, бути посередником або особисто здійснювати будь-які готівкові або безготівкові платежі чи розрахунки з діловими партнерами інституту, якщо такі платежі чи розрахунки не передбачені чинним законодавством;

7) впливати прямо або опосередковано на рішення працівників інституту з метою отримання неправомірної вигоди для себе чи інших осіб, яка не передбачена трудовим або іншим договором між ними та інститутом;

8) вчиняти будь-які дії, які прямо або опосередковано підбурюють інших працівників, посадових осіб усіх рівнів до порушення вимог Закону чи Антикорупційної програми;

9) дарувати та отримувати подарунки з порушенням вимог законодавства та цієї Антикорупційної програми щодо надання та приймання ділової гостинності та подарунків;

10) Після звільнення або іншого припинення співробітництва з інститутом особі забороняється розголошувати або використовувати в інший спосіб у своїх інтересах інформацію, в тому числі конфіденційну, яка стала їй відома у зв'язку з виконанням своїх повноважень, договірних зобов'язань, крім випадків, встановлених Законом.

7.2. Інститут забороняє виплату офіційним особам заохочуючих платежів, зокрема з метою прискорення будь-яких формальних процедур, пов'язаних із отриманням дозвільних документів, або прийняття відповідних рішень на користь інституту, чи отримання інших переваг для інституту. Не є заохочуючим платежем платіж за прискорений розгляд, сплачений на рахунок органу державної влади або органу місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, офіційної особи, державного/місцевого бюджету, розмір та сплату якого передбачено законодавством (наприклад, платіж за прискорену реєстрацію патентів). Посадова особа, працівник або представник інституту, до якого звернена вимога про здійснення заохочуючого платежу, зобов'язаний повідомити особу, яка висуває таку вимогу, про заборону його здійснення, відмовити у здійсненні такого платежу, а також невідкладно поінформувати свого безпосереднього керівника та Уповноважену особу про отриману вимогу. У разі виникнення у посадової особи, працівника або представника інституту будь-якого сумніву щодо належності платежу до заохочуючого платежу і заборони його здійснення, така посадова особа, працівник або представник інституту повинен звернутися за консультацією до Уповноваженої особи.

7.3. Заборони діють без будь-яких територіальних обмежень, на території будь-якої держави, незважаючи на національні традиції, місцеву практику або умови конкуренції, що діють у цій державі.

8. ПРАВОВИЙ СТАТУС, ПРАВА І ОБОВ'ЯЗКИ УПОВНОВАЖЕНОГО, ЯК ПОСАДОВОЇ ОСОБИ, ВІДПОВІДАЛЬНОЇ ЗА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

8.1. Уповноважена особа у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України і постановами Верховної Ради України, актами Кабінету Міністрів України, міжнародними договорами України, цим Положенням, іншими нормативно-правовими актами.

Уповноважена особа підзвітна директору інституту.

8.2. Основними завданнями уповноваженої особи є:

- 1) підготовка, забезпечення та контроль за здійсненням заходів щодо запобігання корупції;
- 2) надання методичної та консультаційної допомоги співробітникам інституту з питань дотримання вимог антикорупційного законодавства;
- 3) участь в інформаційному та науково-дослідному забезпеченні здійснення заходів щодо запобігання та виявлення корупції;
- 4) проведення організаційної та роз'яснювальної роботи із запобігання, виявленні протидії корупції в інституті;
- 6) здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів;
- 7) здійснення контролю за дотриманням в інституті антикорупційного законодавства.

8.3. Уповноважена особа відповідно до покладених на неї завдань:

- 1) розробляє та проводить заходи щодо запобігання в інституті корупційних правопорушень, а також здійснює контроль за проведенням цих заходів;
- 2) надає структурним підрозділам інституту та їх окремим працівникам роз'яснення щодо застосування антикорупційного законодавства;
- 3) вживає заходів до виявлення конфлікту інтересів та сприяє його усуненню, контролює дотримання вимог законодавства щодо врегулювання конфлікту інтересів, а також виявляє сприятливі для вчинення корупційних правопорушень ризики в діяльності посадових і службових осіб інституту, вносить їх керівникам пропозиції щодо усунення таких ризиків;
- 4) надає допомогу в заповненні декларацій;
- 5) У разі виявлення фактів, що можуть свідчити про вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень посадовими чи службовими особами інституту, інформує в установленому порядку про такі факти директора інституту, а також правоохоронні органи відповідно до їх компетенції;
- 6) веде облік працівників інституту, притягнутих до відповідальності за вчинення корупційних правопорушень;
- 7) взаємодіє з підрозділами з питань запобігання та виявлення корупції державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, спеціально уповноваженими суб'єктами у сфері протидії корупції;

8) розглядає в межах повноважень повідомлення щодо причетності працівників інституту до вчинення корупційних правопорушень;

9) повідомляє у письмовій формі директора інституту про факти, що можуть свідчити про вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень посадовими особами інституту.

8.4. Втручання у діяльність уповноваженої особи під час здійснення нею своїх повноважень, а також покладення на уповноважену особу обов'язків, що не належать або виходять за межі її повноважень чи обмежують виконання покладених на неї завдань, забороняється.

8.5. Уповноважена особа має право:

1) отримувати від структурних підрозділів інституту інформацію і матеріали, необхідні для виконання покладених на неї завдань, а також в установленому законом порядку інформацію з обмеженим доступом або таку, що містить державну таємницю;

2) отримувати від працівників інституту усні та письмові пояснення з питань, які виникають під час проведення службових розслідувань (перевірок);

3) ініціювати перед директором інституту питання щодо надсилання запитів до державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності з метою отримання від них відповідної інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на уповноважений підрозділ завдань.

8.6. Уповноважена особа проводить або бере участь у проведенні в установленому порядку службового розслідування (перевірки) в інституті з метою виявлення причин та умов, що призвели до вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення чи невиконання вимог антикорупційного законодавства.

Уповноважена особа під час проведення службових розслідувань (перевірок) має право з урахуванням обмежень, установлених законодавством, на безперешкодний доступ до приміщень і територій інституту, документів та матеріалів, що стосуються предмета службового розслідування (перевірки).

8.7.. Уповноважена особа може залучатися до проведення:

1) експертизи проектів організаційно-розпорядчих документів, що видаються в інституті, з метою виявлення причин, що призводять чи можуть призвести до вчинення корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень;

2) внутрішнього аудиту інституту в частині дотримання вимог антикорупційного законодавства,

8.8. Директор інституту сприяє створенню умов для виконання на належному рівні уповноваженою особою покладених на неї завдань.

9. МОНІТОРИНГ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ДОТРИМАННЯМ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

9.1. У зв'язку з можливою зміною в часі корупційних ризиків та інших факторів, що впливають на господарську діяльність, Інститут здійснює моніторинг впроваджених адекватних заходів щодо запобігання корупції, контролює їх дотримання, а при необхідності переглядає та вдосконалює їх.

10. НАДАННЯ ПРАЦІВНИКАМ РОЗ'ЯСНЕНЬ ТА КОНСУЛЬТАЦІЙ УПОВНОВАЖЕНОЮ ОСОБОЮ

10.1. У разі наявності питань щодо роз'яснення окремих положень цієї Антикорупційної програми директор інституту, посадові особи усіх рівнів, працівники та здобувачів освіти або особи що працюють за договорами можуть звернутися до Уповноваженої особи за отриманням усного або письмового роз'яснення або консультації.

10.2. Уповноважена особа надає роз'яснення або консультацію у розумний строк, але не більше 10 днів від дня отримання звернення. Якщо у вказаний строк надати роз'яснення або консультацію неможливо, уповноважена особа може продовжити строк розгляду звернення, про що обов'язково повідомляється особа, яка звернулася за роз'ясненням або консультацією. Загальний строк розгляду звернення не може перевищувати 30 днів від дня його отримання Уповноваженою особою.

10.3. Уповноважена особа узагальнює найпоширеніші питання, з яких звертаються, відповіді на них та розміщує узагальнені роз'яснення (консультації, тощо) інформаційного характеру на загальнодоступних для працівників інституту ресурсах та/або поширює їх іншим чином (наприклад, засобами електронної пошти).

10.4. Уповноважена особа може обирати й інші форми надання роз'яснень та консультацій з питань виконання цієї Антикорупційної програми та антикорупційного законодавства (пам'ятки, керівництва, тощо).

11. ЗАПОБІГАННЯ ТА ВРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ

11.1. Інститут прагне забезпечити, щоб конфлікт інтересів не мав несприятливого впливу на інтереси інституту, його засновників/учасників шляхом запобігання, виявлення та врегулювання конфліктів інтересів.

10.2. Інститут здійснює запобігання та врегулювання ситуацій конфлікту інтересів на основі таких принципів:

- 1) обов'язковість інформування працівниками про ситуації, що мають ознаки конфлікту інтересів;
- 2) недопущення виникнення конфлікту інтересів;
- 3) індивідуальний підхід при розгляді та оцінюванні кожного окремого випадку, що має ознаки конфлікту інтересів.

10.3. Працівники інституту зобов'язані не пізніше наступного робочого дня з дати, коли дізналися чи повинні були дізнатися про наявність у них реального чи потенційного конфлікту інтересів, письмово повідомити про це свого безпосереднього керівника, а у випадку перебування особи на посаді, яка не передбачає наявності у неї безпосереднього керівника – директора інституту та уповноважену особу, не вчиняти дій та не приймати рішень в умовах реального конфлікту інтересів та вжити заходів щодо врегулювання реального або потенційного конфлікту інтересів.

10.4. У разі виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів у директора інституту, він письмово повідомляє про це керівника уповноваженого відділу та керівника Національної академії наук України.

10.5. У разі виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів у керівника уповноваженого відділу, він письмово повідомляє про це директора інституту.

10.6. Безпосередній керівник працівника, або директор інституту, до повноважень якого належить звільнення/ініціювання звільнення з посади зобов'язаний, протягом двох робочих днів після отримання повідомлення про наявність у підлеглої йому особи реального чи потенційного конфлікту інтересів приймає з урахуванням рекомендацій Уповноваженої особи рішення про спосіб врегулювання конфлікту інтересів, про що повідомляє працівника.

10.7. Безпосередній керівник, якому стало відомо про конфлікт інтересів у підлеглої йому працівника від інших осіб, із повідомлення про корупцію, з листів Національного агентства тощо, зобов'язаний вжити передбачених законом заходів для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (у тому числі у разі самостійного виявлення наявного конфлікту інтересів у підлеглої йому особи без здійснення нею відповідного повідомлення) зобов'язаний інформувати Уповноважену особу та вжити передбачених цією Антикорупційною програмою заходів для запобігання та врегулювання конфлікту інтересів.

10.8. Врегулювання конфлікту інтересів здійснюється за допомогою одного з нижченаведених заходів (окремо або в поєднанні):

- усунення працівника від виконання завдання, вчинення дій, прийняття рішення чи участі в його прийнятті в умовах реального чи потенційного конфлікту інтересів;
- застосування зовнішнього контролю за виконанням особою відповідного завдання, вчиненням нею певних дій чи прийняття рішень;
- обмеження у доступі працівника до певної інформації;
- перегляду обсягу посадових обов'язків працівника;
- переведення працівника на іншу посаду;
- звільнення працівника.

10.9. Порядок застосування заходів врегулювання конфлікту інтересів та його особливості для різних категорій працівників інституту встановлюється Уповноваженою особою з урахуванням таких вимог:

1) переведення працівника на іншу посаду застосовується лише за його згодою у разі, якщо реальний чи потенційний конфлікт інтересів у діяльності працівника має постійний характер і не може бути врегульований іншим шляхом та за наявності вакантної посади, яка за своїми характеристиками відповідає особистим та професійним якостям працівника;

2) звільнення працівника із займаної посади у зв'язку з наявністю конфлікту інтересів здійснюється у разі, якщо реальний чи потенційний конфлікт інтересів у його діяльності має постійний характер і не може бути врегульований в інший спосіб, у тому числі через відсутність згоди працівника на переведення або на позбавлення приватного інтересу;

3) у разі виникнення потенційного або реального конфлікту інтересів у представника інституту, інститут припиняє правовідносини із ним. У разі якщо конфлікт інтересів у представника інституту має постійний характер, представник інституту підлягає занесенню до переліку осіб, послуги яких не підлягають використанню або на користь яких не здійснюються платежі.

10.10. Рішення про врегулювання конфлікту інтересів у діяльності директора інституту приймається Національною академією наук України протягом двох робочих днів після отримання повідомлення. Про прийняте рішення невідкладно повідомляються особа, якої воно стосується, та Уповноважена особа.

10.11. Працівники інституту можуть самостійно вжити заходів щодо врегулювання конфлікту інтересів шляхом позбавлення відповідного приватного інтересу з

наданням підтверджуючих документів безпосередньому керівнику та Уповноваженій особі. Позбавлення приватного інтересу має виключати будь-яку можливість його приховування.

10.12. Директор інституту може самостійно вжити заходів щодо врегулювання конфлікту інтересів шляхом позбавлення відповідного приватного інтересу з наданням підтвердних документів Уповноваженій особі, а також особі або органу (у тому числі колегіальному), до повноважень якої (якого) належить звільнення / ініціювання звільнення з посади директора інституту.

10.13. Відповідно до частини п'ятої статті 28 Закону у разі існування в особи сумнівів щодо наявності в неї конфлікту інтересів вона має право звернутися за роз'ясненнями до Національного агентства з питань запобігання корупції.

10.14. Якщо особа отримала підтвердження про відсутність конфлікту інтересів, вона звільняється від відповідальності, якщо у діях, щодо яких вона зверталася за роз'ясненням пізніше було виявлено конфлікт інтересів (частина шоста статті 28 Закону).

10.15. У разі неповідомлення про наявність у неї потенційного конфлікту інтересів, ця особа притягується до дисциплінарної відповідальності.

10.16. У разі неповідомлення про наявність у неї реального конфлікту інтересів, ця особа притягується до дисциплінарної або адміністративної відповідальності.

10.17. У разі виникнення реального або потенційного конфлікту інтересів у особи, яка входить до складу колегіального органу інституту (наглядової ради, вченої ради, іншого органу), комісії, робочої групи, тендерного комітету тощо), під час вирішення питання цим органом така особа письмово повідомляє про це відповідний колегіальний орган та Уповноважену особу.

10.18. Зазначеній особі забороняється:

- 1) брати участь у підготовці документів для прийняття рішення колегіальним органом із відповідного питання;
- 2) брати участь у розгляді (обговоренні) відповідного питання; 3) голосувати з відповідного питання.

10.19. У разі якщо неучасть члена колегіального органу інституту призведе до втрати правомочності цього органу, участь такої особи у прийнятті рішень має здійснюватися під зовнішнім контролем. Рішення про здійснення зовнішнього контролю приймає відповідний колегіальний орган.

10.20. Зовнішній контроль здійснюється шляхом участі Уповноваженої особи в роботі колегіального органу в статусі спостерігача без права голосу.

10.21. Типовими ситуаціями прояву конфлікту інтересів можуть бути:

- 1) участь у прийнятті або прийнятті рішення про укладення трудового договору, просування по роботі, визначення умов оплати праці та застосування заходів матеріального заохочення, накладення стягнень стосовно своєї близької особи; -
- 2) укладення від імені інституту правочинів із близькими особами;
- 3) реєстрація особою, на яку поширюються вимоги цієї Антикорупційної програми, або утворення такою особою юридичної особи, яка надає послуги / виконує роботи, ідентичні тим, що надає/виконує інститут;
- 4) виконання функцій керівника вищого рівня в іншій юридичній особі, чий інтереси можуть вступати в конфлікт з інтересами інституту;
- 5) прийняття або участь у прийнятті особою, на яку поширюються вимоги цієї Антикорупційної програми, рішень щодо себе самої, зокрема стосовно оплати праці, надання будь-якої вигоди матеріального чи нематеріального характеру, проведення внутрішнього/службового розслідування.

10.22. Співпраця з правоохоронними органами у сфері протидії корупції.

1) Співпраця з правоохоронними органами є важливим показником дійсної прихильності Інституту декларованим антикорупційним стандартам поведінки. Дане співробітництво може здійснюватися в різних формах:

- необхідно повідомляти і відповідні правоохоронні органи про випадки вчинення корупційних правопорушень, про які стало відомо;
- надання сприяння уповноваженим представникам контрольно-наглядових і правоохоронних органів при проведенні ними інспекційних перевірок діяльності Інституту з питань запобігання та протидії корупції;
- надання сприяння уповноваженим представникам правоохоронних органів при проведенні заходів по припиненню або розслідування корупційних злочинів, включаючи оперативно-розшукові заходи;
- керівництво і співробітники Інституту не повинні допускати втручання у виконання службових обов'язків посадовими особами судових або правоохоронних органів.

11. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОГРАМИ

11.1. При виявленні недостатньо ефективних положень цієї антикорупційної програми або пов'язаних з ним корупційних заходів Інституту, або при зміні вимог чинного законодавства України у сфері антикорупційної політики керівництво Інституту організовує вироблення та реалізацію плану дій щодо перегляду і зміни цієї антикорупційної програми та/або антикорупційних заходів.

11.2. Антикорупційна програма та зміни до неї погоджуються з трудовим колективом Інституту та вводиться в дію наказом директора Інституту після її обговорення з працівниками Інституту. Після її затвердження, текст антикорупційної програми оприлюднюється на офіційному сайті Інституту у вільному доступі.

11.3. Положення антикорупційної програми мають міститися в трудових договорах (контрактах), правилах внутрішнього трудового розпорядку, а також можуть включатися до договорів, які укладаються Інститутом з іншими та фізичними особами.